

“धिगस्तु नष्टः खलु भारतानां
धर्मक्षया चक्षुर्विदग्ध इतम् ।
यच्च स्मृतीनां कुलधर्मवेलां
प्रेक्षन्ति सर्वे कुरवः सभायाम् ॥”)

समुद्रजूलम् । (यथा, रघुः । १ । ३० ।
“स वेलावप्रवलयोऽपरिखीकृतवागराम् ।
अनन्यप्राप्तमासुर्वीं प्रशासकपुरीमिव ॥”)
समुद्रजलविकारः । (यथा, रघुः । १२ । ३६ ।
“संरम्भं मेधिलीहासः सख्यसौम्यां निनाय
ताम् ।
निवातस्तिमितं वेलां चक्रोदय इवोदधेः ॥”)
अजिह्वमरणम् । रागः । ईश्वरस्य भोजनम् ।
इति मेदिनी । अत्र पवर्गयवकारादौ
लिखितः । रागस्थाने रोगः । वाक् । बुधश्चौ ।
इति विश्वः । इन्तर्मांसम् । इति हारावली ।

वेलाजूलं, स्त्री, (वेला एव जूलं यत्नः) तामलिपि-
देशः । यथा,—
“वेलाजूलं तामलिपिं तामलिपिरी तामलिपिका ॥”
इति चिकाकशेषः ।
(समुद्रजूलम् । यथा, भागवते । १० । ६७ । ५ ।
“कश्चित् समुद्रमध्यस्थो दीर्घासुतुचिष्य तप्पलम् ।
देशान् नामायुतप्राणो वेलाजुले न्यमज्जयत् ॥”)
वेलिमुक्प्रियः, पुं, सौरभयुक्ताक्षः । यथा,—
“—रसाखे लतिसौरभे ।
महाकाव्यं किम्याक उर्वेदो वेलिमुक्प्रियः ॥”
इति शब्दरत्नावली ।

(वेलिमुक्प्रिय इत्येव पाठः साधुः ।)
वेक्ष, क्त्वाच् । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) क्त्वा, अविवेक्षत् । चाक्षः
सञ्चलनम् । उहं ह्यनुभवलिकङ्कशमनत्कारः
चाक्षं वाच्यताम् । गताविलेके । इति दुर्गादासः ।
वेक्ष, स्त्री, पुं, (वेक्षतीति । वेक्ष चलने + पचाद्यच् ।)
विदुषः । इत्यमरः । (भावे च ।) गमने, पुं ।
इति वेक्षधात्वर्थदर्शनात् ।
वेक्षणं, स्त्री, (वेक्षवत् जायते इति । जन + क्तः ।)
मरिचम् । इत्यमरः ।
वेक्षणं, स्त्री, (वेक्ष + लुट् ।) भूमौ अन्वस्य
लुञ्चनम् । तत्पर्यायः । लुञ्चनम् २ । इति
चिकाकशेषः । (सञ्चलनम् । यथा, राज-
तरङ्गिण्याम् । ८ । १५६५ ।
“अथा सरित् खवसतेर्जलधिप्रवेशे
वेलोमिवेक्षनवशेन विवर्णमाना ॥”)
रोटिकादिनिर्माणाश्चलनवर्तुलकाश्च विशेषः ।
इति भावप्रकाशः । वेक्षन् इति भाषा ।
वेक्षनी, स्त्री, (वेक्षति लुटति अन्वाहिरचेति ।
वेक्ष + लुट् । डीष् ।) माणादूसा । इति
राजनिर्घण्टः ।
वेक्षन्तरः, पुं, वीरतरः । यथा, भावप्रकाशे ।
“वेक्षन्तरो जगति वीरतरः प्रविष्टः
वेताचितारुणविकीर्तितनीलपुष्पाः ।
स्वाध्यातितुल्यकुसुमः शमिकुम्भप्रपः
स्वात् कण्ठको च जलदेशश्च यव वृक्षः ॥”

अस्य गुणाः ।

“वेक्षन्तरो रसे पाके तिलसृङ्गाकफापहः ।
स्त्रजाघाताक्षजिह्वाही योगिन्द्रजानिर्मा-
जित् ॥”

वेक्षहलः, पुं, कैलिनागरः । इति जटाधरः ।
वेक्षः, स्त्री, (वेक्षति सञ्चलतीति । वेक्ष + क्तः ।)
जटा । इति शब्दरत्नावली ।
वेक्षिकाख्या, स्त्री, (वेक्षिका आख्या यस्याः ।)
वृक्षविशेषः । वेल्मुटा इति भाषा । यथा,—
“मरुत्माणा वेक्षिकाख्या विक्षपन्ती ज्वरा-
पहा ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ।

वेक्षितं, स्त्री, (वेक्ष + क्तः ।) गमनम् । इति मेदिनी ।
वेक्षितः, चि, (वेक्ष + क्तः ।) कुटिलः । कम्पितः ।
इत्यमरः ।
वेवी, र च लुङ् कान्तिगतिव्याप्तिपञ्चमखादने ।
इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-आत्म०-कान्तौ
अक०-अन्यत्र सक०-सेट् ।) र, वैदिकः ।
च, अविवेच्युः । बहुलं ब्रह्मणीति परस्मैपदे
अनुसु सिद्धिरित्यनु उस् अस्त्वस्यामिति गुणः ।
लुङ्, वेवीति । इति दुर्गादासः ।

वेष्टः, पुं, (विशन्ति नयनमनांश्चेति । विश् +
अधिकरण्ये चण् । यद्वा, विशति अङ्गमिति ।
“प्रदचविशसृष्टो चण् ॥” २।३।१६ । इति चण् ।)
अलङ्काररचनादिज्ञतशोभा । तत्पर्यायः ।
आकल्पः २ नेपथ्यम् ३ प्रतिकल्पः ४ प्रसा-
धनम् ५ । इत्यमरः । वेष्टः ६ । इति तट्टीकायां
भरतः । (यथा, भागवते । १ । १७ । ५ ।
“नरदेवोऽसि वेशेन नटवत् कर्मणा दिवः ॥”)
विशन्ति कासुका यच्चेति । अधिकरण्ये चण् ।)
वेष्टायहम् । यष्टमात्रम् । इति मेदिनी ।
(वक्ष्यहम् । तांश्च इति भाषा । यथा,
महाभारते । ५ । १५१ । ५३ ।
“शकटापयवेशाश्च यानयुग्यश्च सर्वशः ।

तत् संयुज्य ययौ राजा ये चापि परिचारकाः ॥”)
प्रवेशः । इति विश्वधात्वर्थदर्शनात् । (पश्य-
ख्या भूतिः । यथा, मनुः । ४ । ८४—८५ ।
“न राज्ञः प्रतियुज्योयादराज्यप्रसूतितः ।
स्त्रजाचक्रञ्चलवतां वेशेनैव च जीवताम् ।
दशरूपसमं चक्रं दशचक्रसमो ज्ञजः ।
दशज्जलसमो वेशो दशवेशसमो वृषः ॥”)
वेशकः, पुं, (वेश एव । स्वार्थे कन् ।) यष्टम् । इति
शब्दरत्नावली । वेशकारके, चि ।
वेशदानः, पुं, कर्मशोभा । इति शब्दचन्द्रिका ।
वेशधारी, [व] पुं, (वेशं तापसविज्ञं धरतीति ।
ध + शिञिः ।) ह्यनतपक्षी । इति शब्दरत्ना-
वली । (सङ्करजातिविशेषः । यथा, ब्रह्म-
वैवर्ते ब्रह्मखण्डे । १० अध्यायः ।
“गङ्गापुत्रस्य कन्यायां वीर्येण वेशधारिणः ।
बभूव वेशधारी च पुत्रो युष्मि प्रकौर्तितः ॥”)
वेशधारके, चि ।

वेशन्तः, पुं, (विशन्त्यत्र भेकादय इति । विश् +
“जुविशिभ्यां भष् ॥” उभा० ३ । १२६ । इति
भष् ।) सुनसरीवरः । इत्यमरः । अग्निः
इत्युगादिकोषः ।

वेशरः, पुं, अन्तरः । इति चिकाकशेषः ।
वेशवारः, पुं, वेशवारः । इत्यमरटीकायां राय-
सुक्रुटः ।
वेशीजाता, स्त्री, पुत्रदात्रीलता । इति राज-
निर्घण्टः ।

वेश्म, [व] स्त्री, (विशन्त्यच्चेति । विश् + मनिन् ।)
यष्टम् । इत्यमरः । (यथा, मनुः । ४ । ७३ ।
“अदारेण च नातीयात् ग्रामं वा वेश्म वाट-
तम् ॥”)

वेश्मकलिङ्गः, पुं, (वेश्मनः कलिङ्गः ।) चटकः ।
अस्य मांसगुणौ । सन्निपातनाशिलम् । अति-
युक्तकारिलश्च । इति राजवल्लभः ।

वेश्मजूलः, पुं, (वेश्म यष्टं जूलयतीति । जूल + क्तः ।)
चचेष्टा । इति राजनिर्घण्टः ।

वेश्मनकुलः, पुं, (वेश्मनो यष्टस्य नकुलः ।) गन्ध-
वृक्षिकः । यथा,—

“चिकः स्थाष्ट्मनकुलश्चिका च बालवृषिका ।
गन्धवृक्षो गन्धवृक्षो गिरिका स्थाष्ट्मकुन्दरी ॥”
इति शब्दरत्नावली ।

वेश्मभूः, स्त्री, (वेश्मनो भूः ।) यष्टकरण्योन्म-
भूमिः । तत्पर्यायः । वास्तुः २ । इत्यमरः ।
वेश्मं, स्त्री, (वेशे भवम् । वेश्म + “दिगादित्वात्
यत् ॥” ४ । ३ । ५४ । इति यत् । यद्वा, वेश्मये
हितम् । वेश्मा + यत् ।) वेश्मालयः । इति
मेदिनी । (प्रवेशार्हे, चि । यथा, अष्टादे ।
४ । २६ । ३ ।
“शततमं वेश्मं सर्वताता दिवोदासमतिथिर्ग-
यदावम् ॥”
“वेश्मं दिवोदासनाच्च प्रवेशार्हम् ॥” इति
तङ्गाध्ये सायणः ।)

वेश्मा, स्त्री, टुष्काटवः । आकनादि इति भाषा ।
इति शब्दचन्द्रिका । (वेश्मर्हति वेश्मेन
दीर्घाक्षरति वेश्मेन प्रत्ययोगेन जीवति वा ।
वेश्म + यत् ।) खनामखातनारी । खान्को
इति भाषा । तत्पर्यायः । वारखी २
गणिका ३ रूपाजीवा ४ । इत्यमरः । वेश्मा ५ ।
इति तट्टीका । सुदा ६ शालभञ्जिका ७ ।
इति जटाधरः । भर्करा ८ भूला ९ वार-
विणाविनी १० वारवाणिः ११ भृङ्गाविनी
१२ । इति शब्दरत्नावली । लङ्गिका १३
वन्धुरा १४ कुम्भा १५ कामरेखा १६ वन्धुटी
१७ । इति शब्दमाता । साधारण्ये १८
प्रस्थाङ्गना १९ पञ्चाङ्गना २० सुजिह्वा २१
वारवधः २२ । इति हेमचन्द्रः । भोग्या २३
क्षरवीथिका २४ । इति राजनिर्घण्टः । तस्या
जञ्जगमनफलदि यथा,—

“पतिव्रता चैकपत्नी द्वितीये कुलटा स्मृता ।
तृतीये वृषणी त्रयो चतुर्थे पुंश्चली स्मृता ॥